

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512204207
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8512204207.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108, Šoltésovej 14, Bratislava, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, proti žalovanému Y. H., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. XX, občan R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, právne zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726, o zaplatenie 153,91 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C 76/2012-41 zo dňa 13. 12. 2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvého stupňa“) konanie zastavil. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal, vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 9,87 Eur a uložil Daňovému úradu Bratislava, aby do 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia vrátil uvedenú sumu žalobcovi.

Rozhodnutia o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka odôvodnil citujúc ust. §§ 146 ods. 2, 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal vedľajší účastník odvolanie, a to vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania. Navrhol, aby odvolací súd zaviazal žalobcu nahradiť právnenému zástupcovi združenia trovy právneho zastúpenia vo výške 48,46 Eur za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za podanie odvolania, jeden úkon za 16,60 Eur a paušálnu sumu 15,26 Eur, t.j. 2 x 7,63 Eur.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (§ 206 ods. 3 O.s.p.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa nepoužil ust. § 137 O.s.p.

Náhradu trov konania vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa nepriznal s odôvodnením, že z hľadiska bránenia práva úkony vedľajšieho účastníka nemožno považovať za relevantné ani za účelné. Uznanie právo vedľajšieho účastníka zvoliť si právneho zástupcu, avšak takto vynaložené finančné prostriedky nepovažoval za účelné.

Túto argumentáciu súdu prvého stupňa nepodporuje judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Aktivity vedľajšieho účastníka súvisia s ochranou spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia.

V zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu).

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. V množstve súdnych sporov už pomoc združenia pri vstupe do konania môže voči žalobcovi pôsobiť odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúci si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku berie svoju žalobu späť.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Účelnosť postupu vychádza zo zákonných dôvodov, ak neprekračuje ich medze. Konštatovať, že je postup vedľajšieho účastníka neúčelný, postráda akúkoľvek logiku. Naopak vzniká otázka, či existuje hospodárnejší postup ochrany spotrebiteľa, ak na procesný úspech stačí vstup vedľajšieho účastníka do konania. Z viacerých sporov toho istého žalobcu je totiž evidentné, že na zastavenie procesu proti spotrebiteľovi postačuje už len samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania. Teda by bolo značne problematické nájsť ešte hospodárnejší úkon, ktorý vo svojich dôsledkoch privodí zastavenie konania. Zavinenie zastavenia konania sa posudzuje z procesného hľadiska a súd neskúma vecnú stránku prejednáwanej veci (R 49/1993).

Záverom odvolací súd poukazuje na to, že k vstupu tretej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka môže dôjsť z vlastnej iniciatívy tejto osoby alebo na výzvu niektorého účastníka vykonanú prostredníctvom súdu. Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva v konaní sa súd zaoberá až po tom, keď účastník namietne neprípustnosť takéhoto postupu. Nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa treba potom vidieť v tom smere, že z obsahu spisu vyplýva námietka vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo strany žalobcu, avšak o jeho vstupe nebolo rozhodnuté.

Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tým sa zisťovania výšky trov ani nedotkol. Odvolací súd v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní úlohou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o trovách celého konania rešpektujúc názor odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.